

GARHWAL

Les muntanyes de Xiva

Al nord de l'Índia, a només tres dies de viatge des de la capital, s'aixequen alguns dels massissos granítics més espectaculars i difícils d'escalar del món. Els alpinistes amb nivell ja fa temps que coneixen la regió, però la major part de muntanyencs encara la tenen oblidada a pesar de la facilitat d'accedir-hi i de la gran quantitat d'itineraris senzills que s'hi poden realitzar. En aquest article us presentem un dels *trekkings* més atractius de tot l'Himàlaia.

Conta la llegenda que en un llogarret de muntanya, Gangotri, el rei Bhagirath pregà durant cinc mil anys al déu Xiva perquè el riu Ganges baixés a la Terra. El desig va ser acomplert, però per evitar que l'aigua inundés amb la seva força el món, Xiva va fer passar el riu pels seus cabells i en va esmorteir així l'energia... Cada any, milers de pelegrins hindús recorren el camí que de la plana condueix a les muntanyes per visitar el lloc on oficialment neix el riu més sagrat de l'Índia. Aquest indret es troba 14 km més amunt de Gangotri, l'última població on arriben els mitjans de transport. Per tant, les persones que volen visitar les deus del Ganges no tenen més remei que continuar el viatge a peu o fer-se portar a cavall fins a la vora de les

fonts del riu, les quals brollen de les gèlides aigües de la glacera Gangotri.

Precisament aquesta ruta coincideix amb l'inici d'un dels *trekkings* més interessants de l'Himàlaia, sobretot per les vistes meravelloses que ofereix. Poc més amunt de les fonts del Ganges es troba un lloc de bellesa increïble, un racó d'alta muntanya rodejat de gegants encisadors. Es tracta dels assolellats prats de Tapovan, solcats per un rierol d'aigües clares i visitats quasi exclusivament per ermitans i cabres d'alta cota. Les expedicions s'hi compten amb els dits de les mans perquè n'hi ha prou de fer una ullada a les parets circumdants per entendre que les vies d'ascensió al Shivaling, al

Meru o als Bhagirathi estan reservades als alpinistes experts. Els caminants occidentals hi són pocs. Costa entendre'n la raó perquè el viatge de Delhi a Gangotri és relativament breu, amb bones comunicacions, serveis i allotjaments. Si bé el recorregut mínim es pot fer en tan sols quatre dies, és molt fàcil (per no dir quasi obligatori) perllongar l'estada fins a una setmana per donar temps al cos a aclimatar-se bé i a gaudir d'un ambient immaculat.

Si una cosa manca en aquest indret són els vicis de la modernitat. La zona està catalogada com a parc i sotmesa a la rígida protecció d'una entitat que en limita l'accés a només 150 persones al dia. Està prohibit tallar-hi llenya i abandonar-

◦ Les primeres llums del dia saluden el massís del Mandani Parbat, un dels gegants que envolten la glacera de Gangotri.

hi deixalles, però en canvi es permet acampar amb llibertat a les zones establertes i no és obligatori contractar cap guia ni agència ja que el recorregut fins a la glacera no presenta dificultats. Més enllà, si es vol continuar vers el pas Kalindi, les coses canvien i els camàlics són quasi obligatoris. En aquest cas es tracta d'una caminada de quasi dues setmanes amb un permís especial.

Però no cal anar molt lluny ni arriscar el coll per comprendre les meravelles d'aquest indret: n'hi prou de restar dos dies a Tapovan, admirar-ne les sortides i les postes de sol, passejar pels voltants i apropar-se a la casa-cova de la senyora Matagi, una velleta plena d'energia que viu sola en aquests prats durant sis mesos a l'any. Matagi prega cada matí a Xiva, el déu d'aquestes muntanyes on regna l'espiritualitat i hi són absents els telèfons directes i l'Internet fàcil. A la via de retorn hom pot aturar-se a Gaumukh, el lloc on neix el riu, per banyar-se a les seves aigües fredíssimes i purificar el cos i l'esperit. Segons la creença, calen 108 pelegrinatges per

assolir el nirvana, però a un indret com l'Himàlaia del Garhwal és molt fàcil tornar-hi...

Abans de viatjar a l'Índia, si és la primera vegada que hi feu cap, tingueu en compte que, tot i la creixent occidentalització, es tracta d'un país molt diferent del nostre, amb unes tradicions i costums locals que cal respectar. Eviteu fotografiar les persones sense el seu permís. Llegiu quelcom sobre les cultures i religions abans d'emprendre el viatge. Recordeu que sou convidats i que podeu aprendre molt més que no pas ensenyar. La regió està considerada zona sagrada, per tant ja des de Haridwar l'alimentació no preveu la carn de qualsevol tipus. Preneu-ho en consideració encara que viatgeu pel vostre compte.

L'ITINERARI

Gangotri és el punt de partença obligat. Els últims anys s'ha convertit en un petit centre enmig de les muntanyes, amb algunes botigues dedicades al turisme religiós, però poc més. La referència sempre és el temple, d'on el camí

comença a remuntar la vall del riu Bhagirathi (el Ganges no pren el seu nom fins que no arriba a Deoprayang, centenars de quilòmetres avall). Poc després de sortir del poble es troba el punt de control per a l'entrada al parc, on cal presentar els permisos. El sender és ample i boscos en aquest primer tram. Un cop superats els arbres, el camí viatja a mitja falda de la muntanya i s'estreny allí on la formació del terreny ha obligat a excavar-lo a la roca.

La primera jornada és llarga però mai monòtona ja que el paisatge canvia sovint, amb l'al·licient d'unes vistes cada cop més espectaculars sobre el grup dels Bhagirathi, imponents al capdamunt de la vall. Després d'algunes hores de caminada, en un bosc caducifoli encantador es troba Chirbasa, una mena "d'estació de servei" per a caminants composta d'una barraca de llauna i d'un petit camp on plantar les tendes si s'escau. Però normalment tothom continua el camí, sempre fàcil, fins a Bhojvasa. Allí hi ha un *ashram* (allotjament per a pelegrins), una *tourist rest home*, un campament militar i un centre de recerques sobre la glacera de Gangotri, a més d'un camp de voleibol i prats per acampar-hi. En aquest indret sempre hi bufa vent, per tant cal abrigar-se una mica sobretot al capvespre si es vol admirar la posta de sol sobre els Bhagirathi.

El dia següent l'itinerari continua remuntant la vall i és sempre un camí fàcil fins a arribar al punt més sagrat del viatge, Gaumukh, les fonts del riu. Aquest indret significa la culminació del pelegrinatge per als fidels hinduistes, que recullen una mica d'aigua per portar-la a llurs cases. A partir d'aquí el sender s'enfila pel costat dret (orogràfic) de la morena i arriba a la vora de la glacera. Aquest tram és delicat i cal estar-hi atents. Ara s'han de seguir les fites i les traces de sender que, vers l'oest i enmig de blocs de pedra inestables, duen a la base d'una canal de terra solta. Remuntant-la en poca estona s'assoleixen els fantàstics prats de Tapovan, situats al peu de la mateixa aresta del Shivaling, imponent muntanya de semblances *cervinianaes*. També es poden veure els Meru, amb llur espectacular i difícil paret est, i descobrir el magnífic grup dels Bhagirathi.

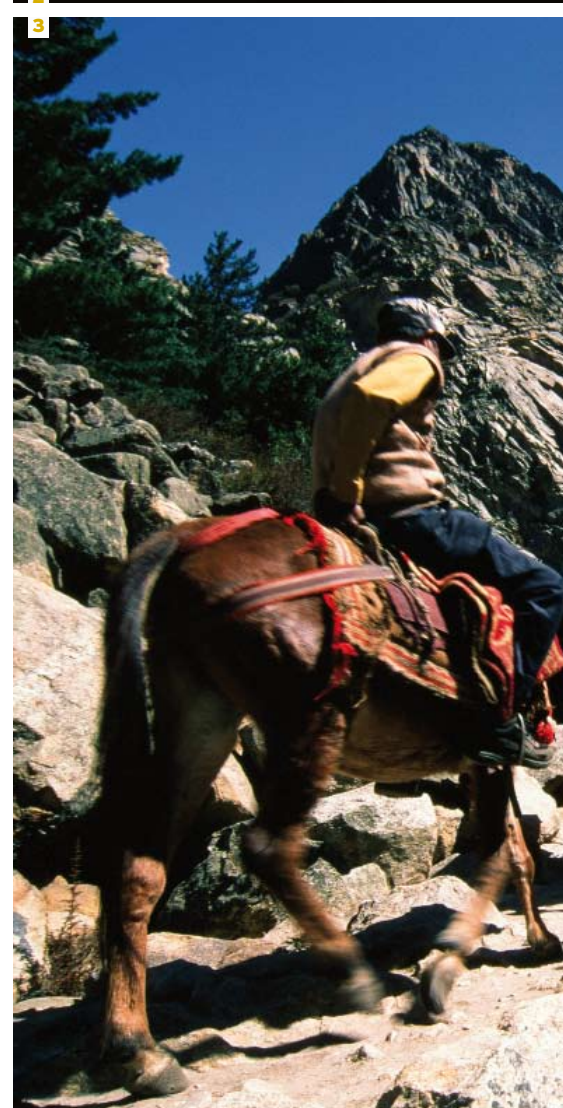

És indispensable dedicar una jornada de descans a Tapovan, i no només per a l'aclimatació: passejant pels voltants del campament s'observen ramats de cabres de muntanya, coves d'ermitans, petits torrents on s'emmirallen les muntanyes... Si la condició física acompanya, és aconsellable recórrer una petita part de la cresta nord del Shivling, des d'on es gaudeix de belles vistes de tots els prats. Des d'aquesta carena es pot distingir el campament de Nandavan, situat a l'altre costat de la glacera de Gangotri, vers l'est. Abans, però, d'emprendre el camí de Nandavan cal informar-se de la presència d'aigua perquè si no hi ha líquid no es podrà cuinar i el guia i els camàlics no voldran plantar-hi el campament. Els grups autosuficients poden arriscar-se i confiar a trobar-hi neu per a fondre-la.

Per arribar a Nandavan cal seguir cap al sud fins a trobar el punt ideal on travessar la glacera. El sender no està ben marcat, per tant

hi caldrà un bon sentit de l'orientació i molta atenció amb les esquerdes. Un cop arribats al vessant dret (orogràfic) de la llengua de gel es pot buscar el millor lloc per acampar. Cal aprofitar les últimes llums de la tarda per emmagatzemar tota l'escalfor possible perquè en aquest indret el sol del matí arriba molt més tard que a Tapovan. Des de Nandavan l'itinerari baixa sempre pel costat est de la vall fins a trobar el sender de pujada, que es desfà tranquil·lament en dues jornades fins a Gangotri. **V**

♦ **1.** Shivling (6.543 m), un Cerví 2.000 m més alt que el seu allunyat germà petit. **2.** Sortida del sol darrere el massís de Bhagirathi. **3.** Alguns pelegrins es fan dur a cavall fins a les sagrades fonts del Ganges. **4.** Campanes i banderes adornen el punt més sagrat de l'itinerari, Gaumukh. **5.** El trekking del Garhwal transcorre per bon camí, sobretot en la seva part inicial.

◉ El riu Bhagirathi (més avall anomenat Ganges), amb les cascades que simbolitzen els cabells de Xiva.

◉ El Shivaling es mostra encara tímid quan s'observa des de Bhojvasa.

DADES PRÀCTIQUES

SITUACIÓ I ACCÉS

El Garhwal forma part de la serralada de l'Himàlaia. És una regió situada al nord-oest de l'Índia, entre el Tibet i el Nepal. Per accedir-hi cal anar a la capital del país, Delhi, i d'allà agafar un tren fins a Haridwar (cal comprar els bitllets amb antelació, per exemple a l'agència www.cleartrip.com). D'aquí un autobús o un taxi porten a Rishikesh, d'on amb autocar es viatja a Uttarkashi (última població on tindrem accés a Internet) i posteriorment a Gangotri.

DESNIVELLS I HORARIS

Gangotri (3.140 m) - Bhojvasa (3.792 m):
+865 m; -115 m (6-7 h).

Bhojvasa - Tapovan (4.460 m): +1.020 m; 500 m (4-5 h).

Tapovan - Nandavan (4.490 m): +830 m; -550 m (7-8 h).

Nandavan - Bhojvasa: +300 m; 1.050 m (5 h).

Bhojvasa - Gangotri: +115 m; -865 m (5 h).

DIFICULTAT I MATERIAL

Tècnicament és un recorregut poc difícil. Però cal fer atenció quan es travessa la glacera, sobretot per arribar a Nandavan, perquè tot i estar recoberta de rocs presenta sempre esquerdes perilloses. No calen grampons ni piolet. Porteu tenda i fogó si viatgeu pel vostre compte.

ÈPOCA IDEAL

Abans del monso (mitjans d'abril - finals de maig) es poden trobar restes de neu, però els prats florits estan en la seva màxima esplendor. Després del monso (mitjans de setembre - finals d'octubre) els cels són nets i clars, però les carreteres d'accés poden presentar esllavissades. El web del servei meteorològic indi ofereix informació sobre l'evolució dels monsons: www.imd.gov.in

ON DORMIR

A Gangotri trobareu un bon assortiment de *rest houses*. A Bhojvasa només n'hi ha una, però també us podeu allotjar a l'espantà *ashram* per a pelegrins. Durant el *trekking* només es pot pagar amb rupies índies. Podeu canviar euros a Delhi (1 euro són unes 60 rupies). A Tapovan i Nandavan s'ha de fer servir la tenda o cercar un aixopluc sota les roques.

PERMISOS I SANITAT

Per entrar a l'Índia és indispensable el visat que es pot obtenir a l'ambaixada mitjançant una agència autoritzada (www.indiavisados.com). Per accedir a la zona del *trekking* cal un permís del departament forestal situat a Uttarkashi, on convé fer etapa per tramitar-lo. Com a màxim s'admet l'entrada al parc de 150 persones al dia i teòricament només la seu central organitza els papers. A l'entrada del parc poden permetre el pas únicament si no s'arriba al nombre màxim de visitants, però es corre el risc d'haver d'esperar una setmana a Gangotri. En aquesta zona no hi ha cap vacuna obligatòria, però com a mínim tres mesos abans de marxar informeu-vos de possibles epidèmies al CAP Drassanes de Barcelona (tel. 93 329 44 85). No begueu mai aigua sense tractar, ni tan sols a la muntanya.

BIBLIOGRAFIA I CARTOGRAFIA

● Garry WEARE. *Trekking in Indian Himalaya*. Ed. Lonely Planet.

● *Garhwal Himalaya West*. Escala 1:150.000. SFAR.